

- πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
 ἀθῶος ἀντὴ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων; 1300
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἀντῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω,
 κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἤλθον ἐκσώσων βίον,
 μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305
- XO. ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἄν ἐφθέγγω λόγους.
- IA. τί δ' ἔστιν; ἢ που κᾶμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
- XO. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.
- IA. οἴμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310
- XO. ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
- IA. ποῦ γὰρ νιν ἔκτειν'; ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;
- XO. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνου.
- IA. χαλᾶτε κληῖδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
 ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν,
 τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ. 1315
- MH. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ', εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ. 1320
 τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρσημα πολεμίας χερὸς.
- IA. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
 θεοῖς τε κἀμοὶ παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἣτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
 ἔτλης τεκοῦσα κᾶμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας· 1325

1299. κοιράνους] τυράννους B E. 1300. ἀθῶος libri. | φεύξεσθαι
 schol. p. 1302. ἔρξουσιν B a P corr. b. 1303. ἐκσώ** P ἐκσῶσαι p.
 1304. μοι] νιν Elmsleius. | οἱ (o in ras. scr. m. 1) B. 1307. 8. suspecti
 Lentingio. prior certe superfluous. 1307. Ἰᾶσον B. 1311. σῶν] τῶν
 σῶν E. 1312. ἢ ἔξωθεν Sb ἢ ἔξωθεν E a ἢ ἔξωθεν B. 1314. κλη-
 δας B a sup. ας scr. b κλειδας E. 1315: διπλᾶ κακὰ E. 1316. cor-
 ruptus. spurium censet C. Schenkelius philol. anz. IV p. 487. | τίσωμαι
 S] τίσωμαι r. | φόνῳ] δίκην Sb^s. τίσωσαν φόνον Weilius. 1317. τάσδε
 — πύλας] τούσδε — λόγους Chr. pat. 121. 437. cf. Aristoph. Nub. 1397.
 Heliodor. Aethiop. I, 8 p. 230 Didot. 1320. οὐ ψεύσεις B γρ. οὐχ'
 ἄψη b^s. 1321. ἡλίον S (ἡλιος p). 1323. μῖσος B μῦσος b dein
 alia m. rursus scr. μῖσος. 1326. καί μ' E.